

Jag nås av dödsbud i början av februari, Göran Hermelin har avlidit drygt 80 år gammal.

Påskan 1970 kom jag till Björksta utanför Gnesta, Göran och dåvarande hustru Marianne hade anställt mig som kennelflicka/jaktelev. Göran undervisade mig i jakt, lärde mig träna hundar och tog mig med på jakter, jaktprov och allt som kunde ge en vetgirig ung människa erfarenhet.

Inte bara en gång fick jag, tämligen hårdhänt, lära mig läxor som den gången jag riktade en laddad bössa mot honom när jag klättrade över ett staket. Bössan bröts i beståndsdelar och jag fick veta att man aldrig skall sikta på något man inte ämnar döda.

Göran var en stor auktoritet i jägar- och hundkretsar. En av de första auktoriserade viltspårdomarna, utbildad på Öster-Malma jaktvårdskola, länsjaktvårdare och en passionerad jägare, jaktprovsdomare och duktig hundtränare.

Fru Marianne skötte avel/uppfödning, Göran jakträning/provverksamhet och de var mycket framgångsrika. Kennel Mustélas springer spaniels var klart lysande stjärnor under hela 1960-70 talet och mer därtill.

Göran var också en fulländad skribent och frilansande journalist, förmodligen autodidakt med den äran. Många artiklar publicerades i Svenska Kennelklubbens tidskrift Hundsport, där han var jakthundsredaktör, och då även stod för ungdomssidan "Kopplet".

Ordförande i fler hundklubbar som Svenska Spaniel och retrieverklubben, även redaktör för klubbens tidning, och Stockholms Hundägarförening för att nämna några.

Men det var som författare Göran blev känd för de flesta med jaktintresse. Han medverkade i flertalet böcker och stod också som ensam författare till många. Ett axplock i min egen bokhylla ger boktitlar som Spaniel och retriever, Fågeljakt, Hunden förr och nu, Jakthunden, Jakthundar och Hunden som hobby.

Han var mycket kunnig i jaktjuridiska frågor, undervisade b.la på Polishögskolan i jakt och vapenlagstiftning, och hade en stark integritet och känsla för hur jägare skall uppträda på jägarmässigt vis. Vilket han också lyckades förmedla till läsaren.

Under min tid i familjen var knattret på Görans skrivmaskin ständigt närvarande, men också en stor omsorg om barnen. Det var inte helt vanligt med hemmapappor på den tiden men Görans tre barn med Marianne, hade en närvarande pappa.

Göran Hermelin hade förmånen att bli uppskattad för sin gärning redan under sin levnad, han var en trevlig och positiv sällskapsmänniska, god jaktkamrat, lättsam och humoristisk. Mina tankar går till Görans familj och jag beklagar djupt er förlust.

Gunnel Malm
Julita